péči o sestavení těchto seznamů a zvětšuje tak míru její zákonné povinnosti. Avšak podle § 8 odst. 1. zák. č. 663/19 je starosta obce povinen, aby jeden stejnopis voličských seznamů dohlédacímu úřadu polit. zaslal a není zákonného ustanovení, z něhož by se dalo vyvoditi, že stejnopis ten nemá býti u tohoto úřadu ponechán, nýbrž obci vrácen. Námitka stížnosti, že nař. rozhodnutím požaduje se od obce úkon přesahující míru její povinnosti zákonné, není tedy důvodná.

Č. 7003.

Samospráva obecní: I. Dohlédací úřad může v cestě instanční dáti souhlas k resignaci na členství v obecním zastupitelstvu z jiného důvodu, než které jsou uvedeny v § 8, odst. II. zák. 253/22.
Řízení před nss-em: II. K praxi § 44 zák. o ss.

(Nález ze dne 28. prosince 1927 č. 16.963).

Věc: Obec P. proti okresní správě politické v Ústí n./L. o resignaci členů obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 27. února 1925 oznámilo 25 členů, resp. náhradníků ob. zastupitelst va v P., zvolených na kandidátní listinu »Deutsche Wahlgemeinschaft«, že resignují na své členství v ob. zastupitelstvu, v ob. radě a ob. komisích. Oznámení bylo učiněno obecní radě a žádáno, aby vyžádán byl souhlas ob. zastupitelstva. Jako důvod své resignace uvedli žadatelé, že nemohou býti spoluodpovědni za trvalé a nesnesitelné zatížení poplatníků, jež je důsledkem různých usnesení většiny ob. zastupitelstva.

Ob. zastupiteltvo v P. usneslo se 9. března 1925, že resignaci nebéře na vědomí, poněvadž resignující nedovolávají se žádného z důvodů v § 8 zák. č. 253/22, ani neuvádějí žádného ohledu hodného důvodu jiného.

Resignující odvolali se k osp v Ú. a uvedli, že nemohou býti spoluodpovědni za usnesení většiny, která velmi vážným způsobem zatěžují obec. — Nař. rozhodnutím vzal žal. úřad podanou resignaci v zájmu nerušeného obstarávání obecních záležitostí na vědomí a vyslovil, že členové v rozhodnutí tomto vyjmenovaní pozbývají členství v ob. radě, v ob. zastupitelstvu a v ob. komisích.

Dříve, nežli bylo lze zabývati se stížností obce P. do uvedeného rozhodnutí, musel nss zaujati stanovisko k návrhu učiněném žal. úřadem, aby řízení bylo dle § 44 zák. o ss zastaveno a to proto, že osoby, jichž resignace nař. rozhodnutím byla vzata na vědomí, ji odvolaly a své funkce dále vykonávají. St-lka, byvši dle § 44 cit. zák. slyšena, prohlásila se proti zastavení řízení a nss neshledal, že by k zastavení takovému bylo zákonného důvodu. Předpokládáť zastavení dle § 44 zák. o ss důkaz o tom, že st-l po stížnosti u nss podané byl úřadem uspokojen. Takovéto uspokojení nelze však viděti ve skutečnosti, že resignující sami dodatečně resignaci svoji odvolali. Bylo proto o podané stížnosti meritorně rozhodnouti.

Stížnost namítá, že nař. rozhodnutí odporuje zákonu proto, poněvadž žal. úřad podanou resignaci vzal na vědomí, ačkoli resignující nedovolali

se žádného z důvodů v § 8 pod č. 1-9 zák. č. 253/22 uvedených. Vychází tedy stížnost z právního názoru, že žal. úřad smí dáti souhlas k resignaci, resp. změniti usnesení ob. zastupitelství, odpírající vzíti resignaci na vědomí jen tehdy, opírá-li se tato o některý z důvodů v § 8 pod č. 1—9 cit. zák. uvedených. Názor ten však v zákoně nemá opory.

Podle odst. 3.) cit. ustanovení jest vzdání se členství zastupitelstva, rady neb komisí obecních za vol. období přípustno jen tehdy, jsou-li tu okolnosti pod č. 1—8 uvedené, nebo souhlasí-li s resignací ob. zastupitelstvo většinou všech svých členů. Podle odst. 4. pak, odepře-li ob. zastupitelstvo souhlas s resignací, je resignující oprávněn odvolati se k dohlédacímu úřadu, který rozhodne s konečnou platností. V odstavci 6. cit. § je pak ustanoveno, že o tom, jsou-li dány zákonné důvody pro vzdání se členství ob. zastupitelstva, rozhoduje s konečnou platností dohlédací úřad, jemuž starosta ihned učiní oznámení o resignaci. Z toho plyne, že o otázce, jsou -li dány zákonné důvody pro resignaci, totiž důvody v odst. 2. pod č. 1—8 uvedené, ob. zastupitelstvo vůbec nerozhoduje. Pak ovšem je zřejmo, že žal. úřad dle § 8 odst. 4 mohl o odvolání z usnesení ob. zastupitelstva, souhlas s resignací odpírajícího, rozhodovati jen tehdy, opírala-li se resignace o jiný důvod, než některý z důvodů taxative v § 8 odst. 2. pod č. 1—8 uvedených.

Připouští-li však zákon, aby většina obecního zastupitelstva vyslovila souhlas s resignací, jež opírá se o jiný než v zákoně taxative uvedený důvod a připouští-li z usnesení souhlas ten odpírajícího odvolání k dohlédacímu úřadu, je zřejmo, že žal. úřad v cestě instanční zásadně mohl a směl vzíti na vědomí resignaci, jež o žádný z důvodů v zákoně taxative uvedených se neopírala.

Námitka, že žal. úřad, svoluje k resignaci v zájmu nerušeného obstarávání obecních záležitostí, snad vybočil ze zákonných mezí jeho volnému uvážení daných, není ve stížnosti vůbec obsažena, neboť stížnost formuluje jediný stižný bod, to jest, že z jiných než v zákoně č. 253/22 v § 8, odst. 2. pod 1—9 uvedených důvodů resignace vůbec podána a schválena býti nesmí. Proto nemohl se nss otázkou právě dotčenou obírati. — — —

č. 7004.

Obchodní komory. — Živnostenské právo: Volební právo do obch. komory přísluší osobám, jmenovaným v § 7 zák. č. 85/1868 ve znění zák. č. 103/1901 ř. z., třebas nejde o podnik podrobený živn. řádu.

(Nález ze dne 28. prosince 1927 č. 21.800).

Věc: Akciová pojišťovna proti úrazu a ručení ..... ve Vídni, ředitelství pro čsl. republiku v Praze, proti ministerstvu obchodu stran přirážek pro obchodní a živnostenskou komoru.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítlo min. obch. stížnost řečené společnosti na výměr obch. komory v Praze z 2. ledna 1926 ve věci komor-